

nequidem portatile, consecratur ab ipso Reliquias SS. tamen Con. & Castr. tr. 22. p. 9. n. 5. probant confidatius omnibus textibus manquum id sive de precepto, sed de congruentia factum, ad resistentem eo tempore hereticis, qui negabant honorem Reliquias, nullo autem modo illi de necessitate, & si suistit preceptum, Vag. & alii dicunt confutaudine contraria exolevit, ideoque Altaria nunc consecrari ab ipso nulla dependentia a Reliquiis, quod certum est & usus habet de portatibus, de fixis autem etiam docent Suarez & alii, ideoque cum Sa. & Lugo d. Euch. d. 20. n. 75. absolute dicunt, non esse necessarium imponi Reliquias, saltem ideo, inquit Lay. Caltr. & Tamb. de Sacrif. l. 1. c. 6. §. 1. n. 10. qui pro Altaribus non facile reperiuntur fatis prohibiti: Hinc Ad. 1. Respondet Laym. n. 6. qui verbis: Non dicimus altaris consecrationem omitti, si signum fiantur, sed si lapsi sive mensa consecrata frangatur, in qua signum seu Reliquiarum recipiendum continetur. Addit tamen enimmodi Altaria esse item consecranda, quia ita habet constructio, sed alii dicunt id esse confiliū tantum, hinc Caltr. n. 6. tantum dicti indecens esse recederet ab ea confutaudine. Ad 2. Etiam isti sunt, quando consecratur Altare portatile, nam in Pontificis Altaris portatibus consecratione, ita habetur, paratus. . . . aliquae Reliquiae cum tribus gravis incensi in altari recte: & postea Episcopus dicit, consecrator & sanctificator hostie sepulchrum &c. Et tamen nemo jam dicit de necessitate debere inesse sepulchrum vel Reliquias. Item quatuor cornua altaris tam fixi quam portatilis sapis signatur crucibus, inunguntur chrysostate, tunc rufante, cera & thus in eis cremantur, &c. adeoque circa ea cornua sunt etiam precipitae ceremoniae & tamen secundum dicta n. 300. illis fractis & amissis licitum, est celebrare in Altari, quodcumque sufficit ad sustentandum calix & patenam. Ad 3. Id faciendo sententiam primam, que rutor est & consilii, vel qua non omnes scient secundum sententiam esse practice probabilem. Ad 4. Resp. Tamb. supra per hoc verum dici, quia Reliquiae communiter adiungit super Altare vel in templo, ut debet intelligi conditionaliter, si ibi sunt, inquit Caltr. supra scient dictum, Dominus vobiscum, orate fratres, ite Missa est, quamvis unicus Minister adit.

Hoc sunt fundamenta utrinque sententiae, quorum prima videatur probabilior, (1) nam ratio secunda plus non evincit, quam quod altare forte nonum consecrari possit sine sepulchro, & in eo sic consecrato sicuti sacrificari, non autem si consecratur sit cum sepulchro, quod potest effingatur; hoc tamen non obstante, puto etiam secundum sententiam esse absolute probabilem, nam si Altare sufficiens consecrare fine sepulchro, ideoque sepulchrum se per accidens habeat ad consecrationem Altaris, non apparet, cur Altare non remaneat sufficiens consecratum, etiam tollatur sepulchrum.

(1) Confite. Auctorem nostrum hic n. 205.

§. 2. Si supponamus cum prima sententia, quod tracto sepulchro sollemnis consecratio, haec non ideo redire, per se loquendo, si per Episcopum reponerentur Reliquiae, & iterum clauderetur sepulchrum, quia altare semel exercutum habet se, & si nonquam suffit consecratio, si autem nunquam suffit consecratio, non potest ab Episcopo consecrari per impositionem solius sepulchri. Dixi, per se loquendo, nam scutum, secundum Gob. n. 337. Altaria & alia cuiuslibet possunt esse deinde esse facta ex voluntate ipsius Papae, ita multo magis potest Papa dispensare ac velle, ut si repudiat sepulchrum, hoc ipso refutatur consecratio.

D U B I U M V.

Quae sunt requisita ad Missam?

R Esp. Hac sequentia. 1. Et quidem sub gravi sacrilegio, Altare consecratum ab Episcopo vel Abbe, (hunc enim Altaria, calices & campana posse consecrare etiam ad utrum aliarum Ecclesiasticam, docet Dian. p. 3. t. 2. R. 15. cum Barb. & alii 4. ex declaratione Card. & privilegio Innoc. III. vel Sacerdotis privilegio, stabile vel portatile: utrumque tamen ex integro lapide, quantum ad superiorum menem, quae consecratur; debetque esse tanta, ut possit capere calicem cum patena. Non sufficit autem hostia esse in altera consecrata, dum consecratur, verum etiam debet (tam parva, quam magna) in eadem reliqua tempore Sacrifici, & non alibi (hunc supra aliud corporale deposito, v.g. proprie loci angustias, quia omnes sunt unica victimam, & per modum unius offeruntur). Quapropter rubrica Missalis eis super corporale, ante vel post calicem ponit volunt. Hinc etiam minus recte faciunt, quia consecratio facta mos hostias minores a se consecratis, dant alteri Sacerdoti distribuendas populo; quia sicut Sacerdos non debet de haortha dare, primum ipse sumptuerit, sic nec de aliis: cum sint una victima & hostia omnemque orationes, oblationes, & benedictiones sequentes non minus specientur ad parvas hostias, quam ad magnam, neque ante sumptionem Sacerdotis perficie & integrare sacrificata sit victimam, Lugo d. 20. n. 69. Eum tamen, qui contrarium fecerit, a peccato saltuum mortali, imo si necessitas fuerit expediendi Communionem populi, ab omnibus excepto, fat Tamb. l. 5. exp. juc. 6. 5.

2. Mapa linea triplex: et si enim secundum quodam, una duplicita, uno secundum Sa. Ang. Azor. c. 28. q. 3. & Laym. l. 5. t. 5. c. 6. n. 17. una simplex sufficiat in necessitate: Missalia tamen Romanum, auctoritate Clem. VIII. & S. Pii V. editum expresse tres requiri, ist. de deficit, uti & Gav. Lay. Ut etiam bennicta sit, non est omnino necessarium, ut habet Silv. Unde in necessitate vulgari adhiberi potest, & alii iubitis reddi, Laym. n. 7.

3. Sub gravi sacrilegio, vestes sacre (hoc est, benedicta ab Episcopo, vel Sacerdoti habente privilegium, ut habent Men dicantum falso Superiores, five Prelati: Vid. Tamb. l. 1. c. 3. §. 2. exp. sat.) quarum tamen colores non esse precepti, sed di-

rectionis, nota Homoi. apud Dian. p. 2. 17. 4. R. 57. In gravitem necessitate eti praefit, si sine scandalo fieri possit, Missam (cujus audienda, vel faciente obligatio tunc celat) omittere, licere celebrare sine hostia vel manipulo, vel etiam ut cingulo non benedicto, vel si fractum sit, rursum connectere, vel fuso pro cingulo, & manipulo pro fuso, docent Laym. l. 4. t. 5. c. 6. Dia. R. 57. & 67. contra Fill. t. 1. 5. c. 5. qui tamen concedit in necessitate sine hostia vel altera ex minoribus; v.g. hostia, vel cingulo celebrare, non esse mortale. V. Dian. p. 5. t. 1. R. 6. ubi contra Fill. ex Henr. & alii sex docet esse probabile: quod ex parvitate materiae excusari possit a mortal, qui feculio scandalo, & contemptu, aliquam harum citra necessitatem omittit, v.g. qui celebrat cum cingulo non benedicto, vel eius loco rituus alla re. Denique meum mortis aut gravissimi damni, licere aliquando celebrare fine facris velibus, & Altari (dommodo non fit in contemptu religiosis) ex Azor. l. 1. t. 1. t. 11. g. 1. docent Elob. E. t. 2. c. 2. Nav. Hurt. & C. Limitat autem etiam modum non esse sufficiens esse, sed alii dicunt id esse confiliū tantum, hinc Caltr. n. 6. tantum dicti indecens esse recederet ab ea confutaudine. Ad 2. Etiam isti sunt, quando consecratur Altare portatile, nam in Pontificis Altaris portatibus consecratione, ita habetur, paratus. . . . aliquae Reliquiae cum tribus gravis incensi in altari recte: & postea Episcopus dicit, consecrator & sanctificator hostie sepulchrum &c. Et tamen nemo jam dicit de necessitate debere inesse sepulchrum vel Reliquias. Item quatuor cornua altaris tam fixi quam portatilis sapis signatur crucibus, inunguntur chrysostate, tunc rufante, cera & thus in eis cremantur, & tamen secundum dicta alii possunt esse sufficiens, dum adiungit super Altare vel in templo, ut debet intelligi conditionaliter, si ibi sunt, inquit Caltr. supra scient dictum, Dominus vobiscum, orate fratres, ite Missa est, quamvis unicus Minister adit.

Haec sunt fundamenta utrinque sententiae, quorum prima videatur probabilior, (1) nam ratio secunda plus non evincit, quam quod altare forte nonum consecrari possit sine sepulchro, & in eo sic consecrato sicuti sacrificari, non autem si consecratur sit cum sepulchro, quod potest effingatur; hoc tamen non obstante, puto etiam secundum sententiam esse absolute probabilem, nam si Altare sufficiens consecrare fine sepulchro, ideoque sepulchrum se per accidens habeat ad consecrationem Altaris, non apparet, cur Altare non remaneat sufficiens consecratum, etiam tollatur sepulchrum.

(1) Confite. Auctorem nostrum hic n. 205.

§. 2. Si supponamus cum prima sententia, quod tracto sepulchro sollemnis consecratio, haec non ideo redire, per se loquendo, si per Episcopum reponerentur Reliquiae, & iterum clauderetur sepulchrum, quia altare semel exercutum habet se, & si nonquam suffit consecratio, si autem nunquam suffit consecratio, non potest ab Episcopo consecrari per impositionem solius sepulchri. Dixi, per se loquendo, nam scutum, secundum Gob. n. 337. Altaria & alia cuiuslibet possunt esse deinde esse facta ex voluntate ipsius Papae, ita multo magis potest Papa dispensare ac velle, ut si repudiat sepulchrum, hoc ipso refutatur consecratio.

§. 3. D U B I U M V.

Quae sunt requisita ad Missam?

R Esp. Hac sequentia. 1. Et quidem sub gravi sacrilegio, Altare consecratum ab Episcopo vel Abbe, (hunc enim Altaria, calices & campana posse consecrare etiam ad utrum aliarum Ecclesiasticam, docet Dian. p. 3. t. 2. R. 15. cum Barb. & alii 4. ex declaratione Card. & privilegio Innoc. III. vel Sacerdotis privilegio, stabile vel portatile: utrumque tamen ex integro lapide, quantum ad superiorum menem, quae consecratur; debetque esse tanta, ut possit capere calicem cum patena. Non sufficit autem hostia esse in altera consecrata, dum consecratur, verum etiam debet (tam parva, quam magna) in eadem reliqua tempore Sacrifici, & non alibi (hunc supra aliud corporale deposito, v.g. proprie loci angustias, quia omnes sunt unica victimam, & per modum unius offeruntur). Quapropter rubrica Missalis eis super corporale, ante vel post calicem ponit volunt. Hinc etiam minus recte faciunt, quia consecratio facta mos hostias minores a se consecratis, dant alteri Sacerdoti distribuendas populo; quia sicut Sacerdos non debet de haortha dare, primum ipse sumptuerit, sic nec de aliis: cum sint una victima & hostia omnemque orationes, oblationes, & benedictiones sequentes non minus specientur ad parvas hostias, quam ad magnam, neque ante sumptionem Sacerdotis perficie & integrare sacrificata sit victimam, Lugo d. 20. n. 69. Eum tamen, qui contrarium fecerit, a peccato saltuum mortali, imo si necessitas fuerit expediendi Communionem populi, ab omnibus excepto, fat Tamb. l. 5. exp. juc. 6. 5.

2. Mapa linea triplex: et si enim secundum quodam, una duplicita, uno secundum Sa. Ang. Azor. c. 28. q. 3. & Laym. l. 5. t. 5. c. 6. n. 17. una simplex sufficiat in necessitate: Missalia tamen Romanum, auctoritate Clem. VIII. & S. Pii V. editum expresse tres requiri, ist. de deficit, uti & Gav. Lay. Ut etiam bennicta sit, non est omnino necessarium, ut habet Silv. Unde in necessitate vulgari adhiberi potest, & alii iubitis reddi, Laym. n. 7.

3. Sub gravi sacrilegio, vestes sacre (hoc est, benedicta ab Episcopo, vel Sacerdoti habente privilegium, ut habent Men dicantum falso Superiores, five Prelati: Vid. Tamb. l. 1. c. 3. §. 2. exp. sat.) quarum tamen colores non esse precepti, sed di-

re, an Altare sit consecratum & integrum, ut enim prudenter censuretur esse tale, quale esse debet, sufficit, quod sit celebrationi expeditum ab iis, ad quos pertinet attendere. Paq. quæst. 700.

§. 2. Post Communionem Sacerdotis polluant hostiam puras, ut habeat missus, cum Averia quæst. 11. fect. 13. §. Super, contra Vag.

§. 3. Azor. Barb. Quart. Tamb. antiquæ communiter cum Leff. 311

in Auct. n. Conferatio c. 2. docent, solum Papam posse simplici

Sacerdotis committere consecrationem Altaris fixi, quanvis ali-

quid apud Henr. num. 1706. putarint posse ab Episcopo commi-

tati. Abbati. Quod portatilia scio Nuntius Apostolicos Missionis

superius ad hoc dedisse potestem.

§. 4. Joannes Andreus putavit, si defint Reliquie, posse ea-

rum loco in sepulchro Altaris reconci particulari holice confe-

rate, sed Averia §. Debet, merito hoc reprehendit tanquam

alium a legge & ratione.

§. 5. Secundum aliquos cum Paq. quæst. 683. & Gob. supra. Al-

teria per hoc sanctificatur substantialiter & sufficiens in ordine

ad hunc celebrandum, si quis etiam mala fide in eis nullam le-

git, quia Missa est sanctissima actio, & attactus Corporis Chri-

sti conetur consecrationem: ali tamen melius contradicunt,

secundum dicta num. 281. & dicens num. 352.

§. 6. Communis sententia est Auctorum, quos relatis locis ci-

tar, & sequitur Henr. num. 1797. lapidem altaris fixi debere esse

unum, qui simul continetur hostiam, & calicem, nec posse confe-

re duos adiutare, quia aliquo in duobus altaris heret consecratio-

rum, vel reliqua supellex facia ex profecto.

§. 7. Omittit Gloria vel Crux; vel in Canone nomen alicuius

Sancti; vel ea, que tempore Paschali interponuntur inter

Communicantes, aut infra actionem. Dian. p. 4. t. 14. R. 49.

§. 8. ex Fill. Quint. &c. In Missa autem, que canitur, non

legeret Evangelium subtilia voce, Dian. R. 4. negat esse peci-

cum, ex Sanc. & alii 6. 1. quod rubrica hi tantum directi-

va. Si quis autem in Missa adiutat aliquo a se omisum,

regulariter non esse repetendum, ut S. Tamb. cap. 4. Di-

cit regulariter: quia 1. Si sit de subtilitate, v.g. aliquo adiutare

ad consecrationem, certum est debet repeti. 2. Si dum

secreta oratio, post pauca verba certo adiutare, ut aliquod no-

table omissem (v.g. die Pasche, Communicantes) regrediendum est, & repetendum censet Tamb. loc. cit. Ita

Fil. Dian. R. 59. Elob.

§. 9. III. Ex devotione leve aliquod in Missa (etiam dum se-
cundum oratione) addere, v.g. oratione Dominicam, vel Pfalmum ali-
quem; vel in Canone nominibus Sanctorum nomen Patroni lo-
ci, Tamb. lib. 5. cap. 5. Dixi, leve: quia notabiliter addere
esse mortale videt idem Tamb. loc. cit. Ex Bon. art. 4. quæst. ult.

IV. Celebrare autem dictum Matutinum, ut contra Azor. &

Reg. docent Sylv. Valent. Sanc. Vag. Lef. Fag. Laym. & Co-
qui. quoniam plerique tamen eis Palio dicunt esse veniale, si finit
causa: licet et hoc Tamb. lib. 1. art. 7. §. 1. in dabum vocet.

Quia alia vox dicenda prebitur, v.g. aliquo adiutare

re, ut altantes audire non possint, Tamb. lib. 2. cap. 9. quid-
quid quid dict. Nav. apud Sa. v. Missa. Imo notat idem Tamb.

ex Lug. d. 2. secl. 2. a timoratus passim serpulo voco

deprelia legi.

VI. Mutare Missam, & die Dominicu vel festo duplice, vel

lis diebus, quibus prohibetur fieri de festo duplice (v.g. infra

Octavas Epiphania, Paenit. &c. Feria IV. Cineris, infra

hebdomadam maiorem, Vigilia Nativitatis Domini) sine gravi

causa legere votivam, vel pro defunctis, vel de alio Sancto in

numeris SS. relato, Sanc. Dian. Lug. loc. cit. Elob. contra Quint.

qui t. 7. secl. 40. putat in hebdomada sancta licere legere votivam;

quod refutat Gav. Dian. p. 9. trit. 8. R. 53. ex Decl. Cardin.

Dixi 1. sine cruce caufa, talis autem confutetur, quia spe-

ciat ad bonum Reip. vel Principis, v.g. neccesitas pluvia, in-

gruenis bellis, vel petitis, vel simili malis universalis: item fo-

tem lemnis gratiarum actio, solemnis expoitus Encharistis, v.g.

diebus antecenteribus in oratione 40. horarum, Tamb. lib. 2.

cap. 6. quando cadaver praefens ei in Ecclesiis, ubi subito obli-

nuit, Gav. p. 1. t. 5. 3. Si quis celebret in Ecclesiis, in qua

agitur dies festi loci proprii, hunc enim non tantum pol-

fe, sed debet ex congruitate conformare ei loco, notat Gav. V.

Tamb. qui t. 2. §. 4. addit, etiam Sacerdos (accepto stipendi-
o) homini promiserit votivam, vel pro defunctis, etiam in

Altari privilegio, non solum posse sed debere celebrare

Missam currenti diebus, quibus sine probabilitate. Imo esti

Deo per votum tales Missas promiserit, non tamen ad eas

obligari itis diebus, eo quod votum non obligat, quando ini-

pedi bonum manus, quale esse dicit conformitatem Officii

cum Missa: secus diebus aliis.

Dixi 2. In numero Sanctorum relato, quia si sit Beateatus

tantum, de quo certis Sacerdotibus, v.g. quorū Ordinis

fuit, concelebrari, Missam legerem, docet Gran. cont. 1. c. 7.

d. 4. secl. 2. num. 2. & Elob. contra Palatum; non tamen aliis

Sacerdotibus, eti nullum aliud sit festum, de eo legerem, eo

quod sic expressè determinatur Sacrorum rituum Congreg. apud

Gav. Elob. num. 32. & Tamb. loc. cit. cap. 6. ubi Palatum

sequens dicit contrarium esse probabilitus a magis pium:

Imo de Sanctis Societatis certum esse si celebrent in templis

ejusdem Societatis, ex concessione Pontificum idem tenet

Quintan. t. 7. sing. loc. cit.

VII. Si quis violet rubricam spectantem ad essentiam vel

quali efficiunt Missam, vel si nullum plane servet, peccat mor-

taliter, Elob. ex Fag. p. 2. lib. 3. cap. 21. num. 9.

A D D E N D A.

Q Uæst. 41. Quid circa altaria sit præterea notandum? Rep. Pra-

ter dicta est a num. 300. de Altari excommunicatione, advertenda

sunt seq. §. 1. Si quis sine Altari consecrato, vel enomiter fracto

ideoque excommunicato celebret, peccat mortaliter, Paq. quæst. 699.

Gob. in Exp. t. 3. num. 279. Non est tamen opus petere aut inspic-

re unum animalrum.

* In

* Ceepimus præstantium Viatorum testimoniis jampridem in

* quibusdam Pontificis Ditionis Civitatis inductam esse

* confutandem, que licet pietatem, ac religionem præse-
fatur.

* Idem sacerdotis substatutus. Ecclesiastice

* Ecclesiastice

* Ecclesiastice

Porro Ecclesia, ut & commeteriam violantur seu polluantur sequentibus caibns, non tamem, nisi poftquam res evulgata fuerit, Laym. c. 5.

I. Per factum in ea homicidium moraliter malum, seu in iuris, falm immunitati Ecclesiæ; quale etiam est quod alias iulium effet per sententiam Iudicis, nisi tamem Reip. perturbator alter capi non posset. Non est autem tale. 1. Quod fit cau, vel ab amante. 2. Quod in sui defensionem. 3. Cuius causa data est extra Ecclesiæ; quia requiritur ut vultus, five causa physica fiat intra Ecclesiæ. Lug. n. 55.

II. Per mortaliter malam effusionem proprii, vel alienus sanguinis, vel feminis, causatum vel factum in templo, li- cet non in templum: Unde non violat: 1. Si paucula gutta effluat, quia non eff cau. 2. Si ex percussione, vel vulnere levii, v. g. narium, in rixa puerorum, etiam si copiosus fangus effluat. 3. Si fiat ex fectione venæ. 4. Actus coniugalis, quando excusat a facie. 5. Fornicatio facta ab amante. 6. Pollutio incipitata. V. Lug. n. 54. & 55.

III. Per seputationem excommunicati non tolerari, vel infidelis (quo nomine hic non comprehendit hereticum docet Lugo. n. 55) etiam infantil, ut ex e. Ecclesiæ, de confessione docet Prosp. Quamvis, si puer parentes sint fideles, negat Sartus. V. Bon. de Euch. & Matr. d. 4. q. 4. pun. ult.

IV. Per defrumentum Ecclesiæ ex toto, vel major parte (quamcumq; eo cau dicatur potius excruciari, quam pollui) non autem, si solum testum, vel si successive per partes modicas de cunctis & reficiatur; neque etiam per defrumentum, exercitum hereticum, spuriis hominum vel animalium iñfusculorum, &c. eti debeat & praxis habeat, ut per Episcopum, vel falesti Sacerdotem, cum aliqua ceremonia reconciliatur & abluatur; quod in simili cau intellige de altari, Laym. c. 5.

Quares. Quid sit, & quando fat exercatur, seu refractario. R. Exercitio dicitur, cum res facra perdit suam confitatem, ita ut de novo consecrari debat, quod fit, quando ita defrumentum, ut formam & umum fumum perdat. Unde responsum:

I. Polluta Ecclesia, poluta etiam fumus altaria eius fixa; non tamem excruciata Ecclesia, excruciata altaria: nec contra. II. Ecclesia excruciatur, si paries secundum majorem partem defrumentur, vel omnis eorum crux, aut major falso pars simul auferatur. Secus autem, si una post alteram. V. Lug. n. 65. non autem, si rectum corrut, quia consecratio est in parietibus. V. Laym. l. c.

III. Altaria exercitari. 1. Si cum fixum est, lapis confertus removetur ab inferiori structura. 2. Si ita frangatur, fixum, five portatile fit, ut in nulla eius integræ partax cum patena possit confitire. 3. Si spoliori sepulchrum quod tamem quidam negant, ut Lugo. Tamb. l. c. 5.

IV. Calix exercitari, si notabiliter frangatur, vel ita ut fiat inutilis ad usum Sacrifici, v. g. si foramen sit in fundo, licet minutissimum: vel si figura defrumentum: non tamem si in tornatili pes separatur a cuppa, quia in tornatili conferatur sola cuppa, Bon. d. 4. q. ult. p. 9. ex Suar. & C. Neque exercitatur, si pereat inauratio. Unde licet communiter calix & patena post novam inaurationem quoad eam partem, qua Christi Corpus, vel Sanguinem contingunt, denunc conseruentur, id tamem necessarium non esse docent. Durand. Rom. & ali: contra Suar. Bon. & alios: eti debeat, ut abluatur aqua benedicta. Ita Dian. p. 2. tr. 1. R. 3. & Laym. hic. Item. Lug. n. 54.

V. Vefes sacræ excruciatur, quando ita defrumentum, ut perpendant fumum umum; ut si singuli parte to non amplius cingere possit; vel si manica ab alba separatur, etiam si postea reparatur. Non perdunt autem, eti attritus pars aliquia affluitur, vel singuli parti apta adhuc ad cingendum, altera annexatur, quia tunc accessorum sequitur principale, Lugo, Tamb.

de exp. Sacrif. l. c. 5. §. 2. Similiter si folia, vel capsula duplicata, facili separatione fiant due, quarum unarum apta

fit ad Sacrificium, non perduntur benedictionem, Tamb. l. c. 5.

VI. Partes avulsa re consecrata, defrumentum forma, definiunt esse facra, v. g. ligna & lapides Ecclesiæ diruta, vel altaris: ob reflectum tamen ad rem facram, cuius summa reliquiae, non possunt applicari ad usum profano, aut divindu finis ecclesiæ. Statue autem facra, & Imagines templi defrumentum, debent in alio collocari, & in loco Ecclesiæ Crux erigi. Laceria etiam paramenta aut vetustate consumpta, debent igne absumi, & non adhuc ad usum profano, ut habetur in Altaris, de conf. dis. 1. V. Suar. & Sa. V. Missa & Laym. l. c. 6. Tamb. a. c. 2. §. 3. ex Palao: item Dian. p. 5. tr. 13. R. 76. docet, probabile, quod non fit falso mortale, si mutata forma ad profanum usus applicatur, ver. gr. calix confitetur, alba disoluta, tristula corporalis, &c. v. Iuprl. l. c. 1. c. 2. a. 2.

A D D E N D A .

Q. Uest. 1. Quid preterea sit notandum circa celebrationem ex parte Ecclesiæ, vel locum sua jurisdictionis? R. seq. §. 1. Si non improbus sed certio concurrere solet tantus populus, ut Ecclesia non capiat omnes, debet Parochus prævenire & petere ab Ordinario facultatem celebrandi extra Ecclesiæ; talis enim facultas non conferatur data, nisi quando causa est improbus. Gob. n. 3. in Append. ad n. 205.

§. 2. Potest quibus Sacerdos absque privilegio vel speciali licentia celebrare in altari fixo consecratio, ubicumque sit positum; nam cum engatior autoritate Episcopi, celebrabitur in loco publica auctoritate definita, & non ubi quis voluerit. Pafg. 9. 705. qui q. 706. idem dicit de celebratione cum altare portatili in quocumque loco definito pro celebratione, five fit Ecclesia consecrata, five tantum benedicta, five oratoriæ, dummodo ad divinum cultum sit deputatum auctoritate Episcopi.

§. 3. Cap. ult. de priv. in c. conceditur Episcopo, ut in itinere possit quovis die in loco decenti non facio, in portatili celebrare vel facere celebrari coram se, dum non potest commo-

exerceri munus parochiale nisi cum licentia illius factum tacita: extra Parochia tamem potest præsumi licentia ad pontificalem & Eucharistiam, item ad denuntiata festa aliisque similia, Tamb. & aliis cum Quarti dub. 9.

§. 9. S. Congr. 17. Nov. 1697 apud Gav. p. 1. tit. 20. declaravit quod in his orationibus secularium non licet celebrare (1) fœtis Nativitatis Christi, Epiphaniae, Paschalis, Pentecostes, Annuntiationis, Assumptionis, Apotolorum Petri & Pauli, & omnium Sanctorum; qua confirmatur Decreto Clem. XI. quod n. 258. retulit. Aliis diebus licet, v. g. in Corporis Christi & Ascensionis festo, item in feria 2. & 3. Paschalis ac similiis festorum, Quares. supra. Optant tamem Ordinarii, ut etiam ablinetur festa Patroni principales, Gav. sed notandum est, quod quando tale orationum concelebrat el propter infraitem, non sit opus ratione perlonare infirma, que Ecclesiæ accedere non potest, excepto illos festiemores.

(1) Requiritur tamen sed id Apofolicum præstigium, ut donec Miserere ad Gavant. T. 1. part. 1. p. 298. & seqq., Cardinalis Petri ad Conflit. Apofolic. Tom. 4. p. 273. & seqq., Benedictus XIV. de S. M. S. c. 3. cap. 6. num. 11. quod privilegium nomis sub illis concedit conditionibus, ut tunc nazigium sit, a longe ab sita littore, tranquillumque sit mare, & Celebant adhuc etiam alter vel Sacerdos, vel Diaconus. Videatur indultum, quod militari ordinis Hierosolymitanus concelebr. Clemens XI. & Benedictus XIV. ann. 1742. qui idem etiam concelebr. Pontificis ritributus.

262 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, an talis habens privilegium privati orationi tenetur procurare, vel fœtum audire Missam, si die festivo ibi legatur. Hic adeq. Trid. f. 22. in decreto de celebrationem Missæ, mandat, ne Episcopi patiatur in privatis domibus celebrari a quoque, hinc Gallem, in dictar. ad illum Trid. locum n. 6. aliquid committit, ibique per unum aut plures e suis Capellani vivificantur Christi hostiam immolare; Regulares vero in quibusdam Magnatibus, seu aliarum nobilium periorum privatis orationibus, que certis quandoque ex causis a Sede Apofolica concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quam in illi indultum, vel abque praefecta perfornarum, quatum contemplatione gratiosa conceffio emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Confutatores Diocesanis, aut etiam decretu S. Congreg. Concilii celebrari prohibetur, aut quæ in ipso Indulsi Apofolico excipiuntur, quomodo in illis celebrari possit, aut etiam altari portatili ut non verentur in sanctarum sanctorum contemptum, ac sancti Sacrifici irreverentiam. Quamobrem ad abutus hujusmodi eliminandos, & ad instaurandam veneracionem, tremendo Mysterio debitos, Sanctissimus Dominus Nostrus exanimi votu. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, in harenndo declarationibus alias haec de re editis, expref declarat, Episcopis & his majoribus Prelatis, etiam si Cardinalatus dignitate fulgentibus, neque sub prætextu clavi in Corpore Iesu, neque alio quocumque titulo, nullo modo licere extra domum proprias habitationes, in domibus Laicis, etiam in propria Diocesi, quod fortius intelligitur in aliena, etiam Diocesani confessus adhucetur, erigere altare, ibique Sacrofæcum Missæ Sacrificium celebrare, five celebrare facere. Ac part modo in orationis privatis, quia per S. Sedem conceffia sunt non licet. Regularibus cuiusvis Ordinis, ac instituti, seu Congregationis, etiam Societatis JESU, aut etiam cuiuscumque Ordinis militaris, etiam S. Joannis Hierosolymitani, aut aliis quibuscumque Sacerdotibus, etiam si effent Episcopi, in illi celebri in diebus Paschatis, Pentecostes, Nativitatis Christi Domini, aliquid anni festis solemnioribus, ac diebus in Indulso exceptis, in reliquis vero diebus prædictis Regularibus, & Sacerdotibus, quibuscumque etiam Episcopis in præfatis orationibus celebrare non licet, ubi etiam una Missa, que in Indulso conceditur fuerit celebrata, super quo celebratur tenetur diligenter inquirere, & de eo se optime informare: atque illa etiam in casibus permisum celebrari nequeat post meridiem, demandando ulterus, ac declarando in omnibus hujusmodi calibus perlitas quascumque, dictas Missas audientes, nullatenus præcepto Ecclesiæ fastigare. Quo vel ad altare portatile, iterum inherendo declarationibus supradictis, censuit licentias, seu privilegia conceffia nonnullis regularibus in cap. in his de priv. & peraliosi quo Summos Pontifices alias Regularibus communicata, uten dicta altaria portatili, in eoque celebrandi abque Ordinariis, non licentia in locis, in quibus degunt, omnino revocata esse per idem Concilium (Tridentinum) atque idcirco eodem Regularibus prohibendos, ne illis utantur, ac mandandam, prout praefit tenor mandat Episcopis, aliquid Ordinariis locorum, ut contra quocumque contravenientes, quamvis Regulares, procedant etiam tanquam Sedis Apofolicae Delegati ad penas prescriptas per idem S. Concilium in dicto decreto. S. 22. capit. unico, utique ad Cenituras late sententes, tributa etiam iisdem facultate per hoc Decretum, ita procedendi, perinde ac si per S. Sedem specialiter concessa fuisset. Et ita Sanctitas Sua declarat, & levigari mandat.

Cardinalis Pancratius Prefectus.

§. 4. Episcopum posse in alterius Diocesis conferre tonsuram consecratio portatili &c. etiam dare benedictionem solem, docet Hem. nec reprobat Diclat. t. 3. n. 132, quia hoc nulo iure videtur prohiberi, cum tonsuram conferri possit domi privatum fine Pontificibus, beneficio autem & Missa solemnis non videantur comprehendendi nomine Pontificium, que Trid. f. 6. c. 5. de Reform. prohibet fieri in aliena Diocesi. Henao parergo 28. tunc in utramque partem discutit, sed merito cum Sanc. Bon. & aliis inclinat in eam partem, quod sita non licentia Episcopi.

§. 5. An Abbas in Ecclesiæ sua jurisdictione possit constitui capellam, idest, indutus pluviali & mitra in Sede Pontificia affilere Missa vel officio per alium celebrare, & exercere prærogativas Pontificales, benedicere incensum &c. item in fine benefici populo, examinat in utramque partem, Silv. p. 1.

Abbas cap. 4. & concludit ex Jure Canonico Cap. Abbatis in 6. de privilegiis, non posse, nisi ipse monasterio celebret. Potest videri Henao supra, ubi multa discutit circa Abbatum potestem ad varias confectiones.

§. 3. Quid addendum sit circa celebrationem in navi? R. 261

Hoc unicum: Si abit periculum effundendi calicis, licitum effe in ea celebrare, præter citatos a Bufebo, & Averl. q. 11. fess. 14. §. 1. docent. Gob. t. 3. n. 238. & aliis, (1) & etiam docent plurimi licere servare Eucharistiam loco decenti in navi; an item sit licet etiam tempore tempestatis legere faleme siccum Missam dictum est n. 188.

(1) Res.

* (1) Requiritur tamen sed id Apofolicum præstigium, ut donec Miserere ad Gavant. T. 1. part. 1. p. 298. & seqq., Cardinals Petri ad Conflit. Apofolic. Tom. 4. p. 273. & seqq., Benedictus XIV. de S. M. S. c. 3. cap. 6. num. 11. quod privilegium nomis sub illis concedit conditionibus, ut tunc nazigium sit, a longe ab sita littore, tranquillumque sit mare, & Celebant adhuc etiam alter vel Sacerdos, vel Diaconus. Videatur indultum, quod militari ordinis Hierosolymitanus concelebr. Clemens XI. & Benedictus XIV. ann. 1742. qui idem etiam concelebr. Pontificis ritributus.

263 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, an talis habens privilegium privati orationi tenetur procurare, vel fœtum audire Missam, si die festivo ibi legatur. Hic adeq. Trid. f. 22. in decreto de celebrationem Missæ, mandat, ne Episcopi patiatur in privatis domibus celebrari a quoque, hinc Gallem, in dictar. ad illum Trid. locum n. 6. aliquid committit, ibique per unum aut plures e suis Capellani vivificantur Christi hostiam immolare; Regulares vero in quibusdam Magnatibus, seu aliarum nobilium periorum privatis orationibus, que certis quandoque ex causis a Sede Apofolica concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quam in illi indultum, vel abque praefecta perfornarum, quatum contemplatione gratiosa conceffio emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Confutatores Diocesanis, aut etiam decretu S. Congreg. Concilii celebrari prohibetur, aut quæ in ipso Indulsi Apofolico excipiuntur, quomodo in illis celebrari possit, aut etiam altari portatili ut non verentur in sanctarum sanctorum contemptum, ac sancti Sacrifici irreverentiam. Quamobrem ad abutus hujusmodi eliminandos, & ad instaurandam veneracionem, tremendo Mysterio debitos, Sanctissimus Dominus Nostrus exanimi votu.

264 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, an talis habens privilegium privati orationi tenetur procurare, vel fœtum audire Missam, si die festivo ibi legatur. Hic adeq. Trid. f. 22. in decreto de celebrationem Missæ, mandat, ne Episcopi patiatur in privatis domibus celebrari a quoque, hinc Gallem, in dictar. ad illum Trid. locum n. 6. aliquid committit, ibique per unum aut plures e suis Capellani vivificantur Christi hostiam immolare; Regulares vero in quibusdam Magnatibus, seu aliarum nobilium periorum privatis orationibus, que certis quandoque ex causis a Sede Apofolica concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quam in illi indultum, vel abque praefecta perfornarum, quatum contemplatione gratiosa conceffio emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Confutatores Diocesanis, aut etiam decretu S. Congreg. Concilii celebrari prohibetur, aut quæ in ipso Indulsi Apofolico excipiuntur, quomodo in illis celebrari possit, aut etiam altari portatili ut non verentur in sanctarum sanctorum contemptum, ac sancti Sacrifici irreverentiam. Quamobrem ad abutus hujusmodi eliminandos, & ad instaurandam veneracionem, tremendo Mysterio debitos, Sanctissimus Dominus Nostrus exanimi votu.

265 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, an talis habens privilegium privati orationi tenetur procurare, vel fœtum audire Missam, si die festivo ibi legatur. Hic adeq. Trid. f. 22. in decreto de celebrationem Missæ, mandat, ne Episcopi patiatur in privatis domibus celebrari a quoque, hinc Gallem, in dictar. ad illum Trid. locum n. 6. aliquid committit, ibique per unum aut plures e suis Capellani vivificantur Christi hostiam immolare; Regulares vero in quibusdam Magnatibus, seu aliarum nobilium periorum privatis orationibus, que certis quandoque ex causis a Sede Apofolica concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quam in illi indultum, vel abque praefecta perfornarum, quatum contemplatione gratiosa conceffio emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Confutatores Diocesanis, aut etiam decretu S. Congreg. Concilii celebrari prohibetur, aut quæ in ipso Indulsi Apofolico excipiuntur, quomodo in illis celebrari possit, aut etiam altari portatili ut non verentur in sanctarum sanctorum contemptum, ac sancti Sacrifici irreverentiam. Quamobrem ad abutus hujusmodi eliminandos, & ad instaurandam veneracionem, tremendo Mysterio debitos, Sanctissimus Dominus Nostrus exanimi votu.

266 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, an talis habens privilegium privati orationi tenetur procurare, vel fœtum audire Missam, si die festivo ibi legatur. Hic adeq. Trid. f. 22. in decreto de celebrationem Missæ, mandat, ne Episcopi patiatur in privatis domibus celebrari a quoque, hinc Gallem, in dictar. ad illum Trid. locum n. 6. aliquid committit, ibique per unum aut plures e suis Capellani vivificantur Christi hostiam immolare; Regulares vero in quibusdam Magnatibus, seu aliarum nobilium periorum privatis orationibus, que certis quandoque ex causis a Sede Apofolica concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quam in illi indultum, vel abque praefecta perfornarum, quatum contemplatione gratiosa conceffio emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Confutatores Diocesanis, aut etiam decretu S. Congreg. Concilii celebrari prohibetur, aut quæ in ipso Indulsi Apofolico excipiuntur, quomodo in illis celebrari possit, aut etiam altari portatili ut non verentur in sanctarum sanctorum contemptum, ac sancti Sacrifici irreverentiam. Quamobrem ad abutus hujusmodi eliminandos, & ad instaurandam veneracionem, tremendo Mysterio debitos, Sanctissimus Dominus Nostrus exanimi votu.

267 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, an talis habens privilegium privati orationi tenetur procurare, vel fœtum audire Missam, si die festivo ibi legatur. Hic adeq. Trid. f. 22. in decreto de celebrationem Missæ, mandat, ne Episcopi patiatur in privatis domibus celebrari a quoque, hinc Gallem, in dictar. ad illum Trid. locum n. 6. aliquid committit, ibique per unum aut plures e suis Capellani vivificantur Christi hostiam immolare; Regulares vero in quibusdam Magnatibus, seu aliarum nobilium periorum privatis orationibus, que certis quandoque ex causis a Sede Apofolica concedi solent, celebrare audent, vel plures Missas, quam in illi indultum, vel abque praefecta perfornarum, quatum contemplatione gratiosa conceffio emanavit, vel extra debitas horas, & post meridiem, vel illis etiam diebus, quibus per Confutatores Diocesanis, aut etiam decretu S. Congreg. Concilii celebrari prohibetur, aut quæ in ipso Indulsi Apofolico excipiuntur, quomodo in illis celebrari possit, aut etiam altari portatili ut non verentur in sanctarum sanctorum contemptum, ac sancti Sacrifici irreverentiam. Quamobrem ad abutus hujusmodi eliminandos, & ad instaurandam veneracionem, tremendo Mysterio debitos, Sanctissimus Dominus Nostrus exanimi votu.

268 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, Nec perit mortuus Papa, qui concelebrat, vel Episcopo, qui designavit, quia est gratia, Sanc. Bon. & ali contra. P. March. in ref. Myself. cap. 3. dicit non ideo prohibiri plures, quia idem Tunc, nisi dicatur unica, vel addatur tantum una, non est particula exclusiva plurium, ut si in fundatione ponatur: volumus, ut una quotidie Missa celebretur in illo altari, non ideo prohibentur plures: & siem secundum Quarti dub. 4. & alios, qui habent Bullam Crucis possunt in suis orationibus jam constitutis facere legi plures Missas quotidie. Et quod habet Decretum Clem. XI. n. 258. relatum.

269 Q. 36. Quid addendum sit circa celebrationem Missæ in privatissimis orationibus? R. Quis locus dicatus præsumit orationum, & ac die festivo satifas, si in illo aut in alio quocumque loco audire Missa, dixi l. 3. p. 1. a. num. 626. ubi etiam mun. 676. dixi, non licet in aliam Diocesem, secundum fons etiam in alterius Diocesis Jurisdictionem temporaria in illo, seu eorum altero exercenda, Baro. & Baro. & reprobatur. Specie existens, ut in privatissimis orationibus in Civitate & Diocesi Maricæ, & paris a jure, vel ab honore quacumque occasione, vel causa latiss. si quibus, quoniam doliter innotescit, ad effectum presentium duntaxat consequatur. barum fons etiam in civitate, & absentias foris confesses, quod absentias fons nominis Nobis super nos humiliter pareatis inveniatis, & probantibus, ac de ipsius Ordinarii licentia eus arbitrio duratrix, unam Missam pro unoquoque die, dummodo in eisdem Domibus celebrandi licentia, que adhuc duret, alteri concessa non fuerit, per quenamque Sacerdotem ad eodem Ordinario approbatum Secularem, seu de Superiorum suorum licentia Regularem, sine fama querimurcumque Jurium Parochialium prejudicem, ac Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostrri Jesu Christi; aliquid solennioribus anni fests diebus exceptis, in Veftri, ac Natum, Confarmitu, & nouembris, & Affinium in eadem Dono vobismissim insulam habitan.

Familicæ, & quod Oratoria Ruri existentia, etiam in Hospitium Nibilium, Veftrorumque presentia celebrari facere libere, & licet possitis, & valeatis, & Valeatis, & Valeatis quod possetis, & in-

teat